

τεμπελιά

τεμπελιά, η, ουσ. [<τεμπέλης + κατάλ. -ιά], η ιδιότητα του τεμπέλη, η οκνηρία, η νωθρότητα, η νωχέλεια: «κανείς δεν μπορεί να προκόψει στη ζωή του με την τεμπελιά».

- βασιλιά βασιλιά τι δουλειά; -Τεμπελιά, ρίμα από παλιό παιδικό παιχνίδι.

- έχω τεμπελιές, δεν έχω διάθεση, κέφι για δουλειά: «όταν έχω τεμπελιές μη μου πεις για δουλειά». Στον τύπο έχω κάτι τεμπελιές! επιτείνεται η έννοια της τεμπελιάς και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το μα τι τεμπελιές(!)

- με δέρνει τεμπελιά ή με δέρνουν τεμπελιές, δεν έχω καθόλου διάθεση, καθόλου κέφι για δουλειά: «τον τελευταίο καιρό έχουν πάει όλες οι δουλειές μου πίσω, γιατί με δέρνει τεμπελιά». Στον τύπο με δέρνει μια τεμπελιά! ή με δέρνουν κάτι τεμπελιές! επιτείνεται η έννοια της τεμπελιάς και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το μα τι τεμπελιά! ή μα τι τεμπελιές!

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας